

Törvény vagy evangélium?

Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünkre volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára; (Kol. 2, 14)

Nagy kérdés az egyház számára az, hogy a fiatal nemzedék mit gondol magáról az egyházzal. Katolikus testvéremtől hallottam a történetet, hogy egyszer valaki egy püspökkel beszélgetett. A püspök végigvezette a templomon, és megmutatta neki annak minden pompáját, és azt mondta. Nézd, mi már nem mondhatjuk azt, amit Péter mondott, hogy aranyunk és ezüstünk nincsen... Ez valóban így van, felelte a látogató, de azt sem mondhatják, hogy kelj fel és járj!

Igen, sajnos be kell vallanunk, bármelyik felekezethez is tartozunk, hogy sokszor már többet adunk a külsőségekre. Minden a megszokott rendben menjen. Sokaknak megkeményedett a szíve az evangélium iránt, kapásból tudunk igéket idézni a Bibliából a másik ellen. Igen, be kell vallani, hogy elkezdünk törvénykezni, törvényeket szabni. Ezekből állapítjuk aztán meg azt, hogy ki lehet hívó és ki nem. Szeretetlenül és könyörtelenül ítélkezünk. Ha pedig ezt tesszük, rég eltávolodtunk attól, amiért Jézus jött.

A törvények az ószövetségben vannak. Az írástudók pedig úgy próbálták megerősíteni a törvényhatalmát, hogy külön tilalmakat írtak hozzá. Így lehetett az, hogy Jézus korára a törvény mellett 284 parancsot és 365 tilalmat írtak elő. Őszinte ember bevallotta, hogy ezt nem megtartani, de még megjegyezni sem tudja. A mai ember sem tudja betartani, te sem tudod betartani, még a tízparancsolatot sem. A

hogy Pál apostol találóan megfogalmazza: „Mert nem azt cselekszem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekszem. Mert nem a jót cselekszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekszem, amit nem akarok.” (Róma 7, 15. 19) Az ember bár-hogy küzd, saját erejéből képtelen a jót cselekedni. A törvény által pedig csak az üdvözül, aki minden törvényt tökéletesen betartott egész életében. A törvény tehát ellenünk szól. Azt mutatja meg, hogy képtelenek vagyunk az üdvösség elérésére.

Jézus szeretete abban nyilvánult meg, hogy pont ezeket a törvényeket törölte el, amelyek ellenünk szólnak. Ezt tette el az útból odaszegezve a keresztfára. Jézus nem törvényeket hozott, hanem meghalt a mi bűneinkért. Annnyira szeretett, hogy vállalta a kereszthalált ÉRTED! Érted? Amit a törvény ellen cselekedtél, eltorlaszolta előtted a mennybe vezető utat. Ezt a torlaszt csak Jézus golgotai kereszttje tudja eltörölni. Minden egyes korbácsütést, rúgást, szidalmazást azért tűrt el, hogy Téged megmenten. A golgotai kereszti Isten szeretetének a jele. Az a korbácsütéstől véres ember, Jézus, teéred halt meg azon a kereszten.

Az egyháznak is ezt kell továbbadnia, hirdetnie az örömhírt, hogy van út a mennybe. Nem ítélkeznie, hanem gyógyítani. Gyógyítani fájó sebeket, erősíteni a tántorgó lábakat, a foglyoknak hirdetni a szabadságot és a megkötözötteknek a megoldást. Van remény a Krisztusban!

Ennek megerősítése, hogy Jézus feltámadott. Nem maradt a halálban, hanem ment az Atya jobbára, ment, hogy esedezzen értünk az Atyánál (vö. Róma 8, 34), ment, hogy helyet készítsen nekünk.

Mi a feladata tehát az egyháznak? A feltámadott Krisztus ezt az egyet kéri tőlünk: „Elmenvén széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtségeknek. Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözül; aki pedig nem hiszen, elkárhozik.” (Márk 16, 15-16)

Az ipolysági református gyülekezet nevében a feltámadott Jézussal megélt, áldott húsvéti ünnepeket kívánok mindenkinek!

Izsmán Jónás segédlelkész

Ökumenikus istentisztelet

A január 25-ével záruló ökumenikus imahét keretében 2005. január 23-án az ipolysági evangélikus templomban ökumenikus istentiszteletet tartottak, melyen mintegy 100 evangélikus és református hívő vett részt. A kereszténység egységét szorgalmazó rengeteg áhítat egyik láncszeme volt ez a közös evangélikus-református Isten- és Krisztus-magasztalás. Sokak szerint fel kell fedezni a megbékélt különbözőség titkát. Meg kell szüntetni a több száz éves elkülönültség szándékát.

Ilyen gondolatok, ilyen szándék és hit jegyében imádkozott és hirdetett ígét **Izsmán Jónás** helyi református segédlelkész és **Hana Ševečková** evangélikus káplán.

A résztvevők mindkét felekezet vallási énekeivel dicsőítették – szlovák és magyar nyelven – a keresztény /keresztény/ ember hitéletének sziklaszilárd fundamentumát: Jézus Krisztust. Az istentisztelet végén a hívők kézfogásaikkal is jelezték-jelképezték a különböző felekezetű keresztények közeledésének szükségszerűségét és fontosságát.

/korpás/

Evangelizáció

Az ipolysági evangélikus és az ipolysági református gyülekezetek szeretettel meghívják Önt és kedves családját egy előadás-sorozatra, melynek témaja **Férfi és nő – éden a földön**. A kora esti találkozásokra a Csemadok-székházban kerül sor március 7-étől március 12-éig. Az előadások 17.30-kor kezdődnek.

Az esték témái

Márc. 7. /hétfő/ – **A házasság már nem divat. Vagy mégis?** /szlovákul/

Márc. 8. /kedd/ – **Gyermekeim a fejemre nőnek** /szlovákul/

Márc. 9. /szerda/ – **Célunk az aranylakodalom, avagy mitől lesz stabil a házasság** /szlovákul/

Márc. 10. /csütörtök/ – **A kegyelem, amely Isten családjába juttat** /magyarul/

Márc. 11. /péntek/ – **A kegyelem, amely elfedi a bűnöket** /magyarul/

Márc. 12. /szombat/ – **A kegyelem, amely egyesíti a népet** /magyarul/ + az esztergomi **Élesztő** zenekar koncertje

Előadók: Jozef Belan /szlovákul/, **Uwe Martin Schmidt** /magyarul/

Márc. 13. /vasárnap/ – **közös istentisztelet** 11.00 órákor

Mindekit szeretettel várunk. A belépés díjtalan.

Helyreigazítás

Lapunk februári számának 9. oldalán, az *Egy szomorú, de tanulságos könyv keresztelője* című cikkünkben sajnálatos elírást történt: **Tipary László** születésének helyes dátuma 1927. július 22.

Olvasóink és a könyv szerzőjének elnézését kérjük.